

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 36/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. februára 2011 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd pôvodne postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 306/2004, postupom Okresného súdu Ružomberok v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 103/2008 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 205/2010 a jeho uznesením z 27. júla 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. decembra 2010 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného

porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 306/2004, postupom Okresného súdu Ružomberok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 103/2008 a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 205/2010 a jeho uznesením z 27. júla 2010. Sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 1. decembra 2010.

Zo sťažnosti a z predloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podal Okresnému súdu Žilina 29. septembra 2004 žalobu o náhradu škody a nemajetkovej ujmy proti žalovanému M. P. – B., Ž. (ďalej len „žalovaný“). Konanie bolo vedené pod sp. zn. 23 C 306/2004. Uznesením krajského súdu č. k. 5 NcC 94/2007-162 z 29. apríla 2008 bola vec prikázaná na ďalšie konanie a rozhodnutie okresnému súdu, ktorý ďalej konal vo veci pod sp. zn. 3 C 103/2008. Po späťvzátí žaloby sťažovateľom okresný súd uznesením č. k. 3 C 103/2008-300 z 30. apríla 2010 konanie zastavil a sťažovateľa zaviazal na náhradu trov konania žalovanému vo výške 78,17 €. Uznesenie okresného súdu z 30. apríla 2010 vo výroku o trovách konania napadol sťažovateľ odvolaním, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 205/2010 z 27. júla 2010 tak, že napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania potvrdil. Z obsahu sťažnosti, ako aj z priloženej dokumentácie vyplýva, že proti povrdzujúcemu uzneseniu krajského súdu z 27. júla 2010 podal sťažovateľ 7. októbra 2010 dovolanie.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„... Sťažovateľ podal žalobu sp.zn.: 23C/306/2004 dňa 29.09.2004 na Okresnom súde v Žiline, zákonný sudca Mgr.M. Š. vo veci nekonal a osobne podal na sťažovateľa PODNET NA KONANIE O JEHO SPÔSOBILOSTI na právne úkony. Toto konanie prebehlo pod sp.zn.: Ps 12/04 na Okresnom súde Bratislava II, ktoré skončilo tak, že súd sťažovateľa nezbavil spôsobilosti na právne úkony v roku 2007.

Týmito priedahmi 3-roky zákonný sudca Mgr.Š. dosiahol, že trestná činnosť - daňové podvody - páchané odporcom sa stali premlčané.

... Vec bola postúpená z neznámych dôvodov na Okresný súd v Ružomberku, pod sp.zn.: 3C/103/2008, keď v zbytočných prieťahoch pokračovala ďalšia sudkyňa Mgr.R. K.

Táto sudkyňa konala iba protizákonne, neoslobodila žalobcu-sťažovateľa od poplatkov, napriek tomu, že nemal žiaden príjem, bol invalid a nositeľom ŤZP, nemal možnosť zárobku; neustanovila sťažovateľovi advokáta za účelom ochrany jeho základných práv pred súdom...

Táto sudkyňa aj po späťvzatí žaloby 3C/103/2008 po 4-rokoch marenia súdneho konanie napokon rozhodla chybné, keď odporcovi priznala náhradu trov konania čo je v rozpore s § 146 ods.1 písm.c) O.S.P.

... Toto protizákonné rozhodnutie jej potvrdil odvolací súd v konaní 9 Co/205/2009-? ďalším protizákonným rozhodnutím, čím si sudkyňa K. vynútila šikanóznym spôsobom DOVOLANIE. Toto však bolo sudkyňou K. vopred zmarené, pre neustanovenie advokáta na dovolacie konanie.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„... Okresný súd v Žiline v konaní 23C/306/2004, Okresný súd v Ružomberku v konaní 3C/103/2008 a Krajský súd v Žiline porušovali základné práva D. B. garantované čl.46 ods.1, čl.47 ods.2, čl.48 ods.2 Ústavy Slovenskej republiky a čl.6 ods.1 a čl.13 Dohovoru opakovane .

... Ústavný súd zrušuje uznesenie 9Co/205/2010-? Krajského súdu v Žiline z dňa 27.07.2010 vzhľadom na platný § 146 ods.1 písm.c) O.S.P. ako nezákonné rozhodnutie.

... Ústavný súd prikazuje Okresnému súdu v Žiline zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 50.000 EUR (pre opakované delikty a pokračovanie porušovania základných práv vid III.ÚS 76/01, III.ÚS 77/01, IV.ÚS 174/05, III.ÚS 187/05 a rozsudok ESLP č.46844/99)

Okresný súd v Ružomberku je povinný zaplatiť satisfakciu vo výške 20.000 EUR a Krajský súd v Žiline je povinný zaplatiť satisfakciu vo výške 50.000 EUR (pre úmyselne chybné rozhodnutie...).

... Okresný súd v Žiline, Okresný súd v Ružomberku a Krajský súd v Žiline sú povinní zaplatiť v lehote 2-mesiace od dňa právoplatnosti Nálezu Ústavného súdu.

V prípade omeškania sú súdy povinné zaplatiť úroky z omeškania vo výške 200 EUR za každý deň omeškania od dňa povinnosti zaplatiť satisfakciu do zaplatenia.

... Ústavný súd prikazuje senátu JUDr. J. B. z Krajského súdu v Žiline doručiť D. B. písomne ospravedlnenie vo veci protizákonného... uznesenia 9Co/205/2010 k uzneseniu C/103/2008-300...“

Sťažovateľ zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom z dôvodu, že *„nemá žiaden príjem okrem 125,57 EUR mesačne od mája 2010... je invalidný od roku 2001, nositeľom ŤZP od roku 2003, nemá možnosť zárobku pre zlý zdravotný stav“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 306/2004, postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 103/2008 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 205/2010 a jeho uznesením z 27. júla 2010.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Zo zapožičaného spisu okresného súdu sp. zn. 3 C 103/2008 ústavný súd zistil, že namietané uznesenie krajského súdu z 27. júla 2010 bolo sťažovateľovi doručené 30. septembra 2010, pričom týmto dňom nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 3 C 103/2008-300 z 30. apríla 2010, t. j. obe namietané konania vedené okresným súdom, ako aj krajským súdom boli právoplatne skončené 30. septembra 2010.

Sťažovateľ podal sťažnosť adresovanú ústavnému súdu na poštovú prepravu 1. decembra 2010, pričom lehota na podanie sťažnosti v prípade sťažovateľa uplynula 30. novembra 2010. Z uvedeného vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu

doručená (resp. podaná na poštovú prepravu) po uplynutí lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že podanie dovolania nemá vplyv na plynutie lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Obdobná je situácia aj vo vzťahu k pôvodnému konaniu, ktoré bolo vedené Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 23 C 306/2004. Toto sťažovateľom namietané konanie bolo skončené na základe uznesenia krajského súdu č. k. 5 NcC 94/2007-162 z 29. apríla 2008, ktorým bola predmetná vec sťažovateľa prikázaná na ďalšie konanie a rozhodnutie okresnému súdu. Uvedené uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 2. júna 2008, pričom týmto dňom nadobudlo aj právoplatnosť. Pretože sťažovateľ svoju sťažnosť nepodal v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd námietky sťažovateľa o porušení ním označených práv postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 23 C 306/2004 preskúmať nemohol.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako oneskorene podanú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd uvádza, že sťažnosť sťažovateľa mohla byť odmietnutá aj z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti s poukazom na ustálenú judikatúru ústavného súdu, podľa ktorej o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť predovšetkým vtedy, ak namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takúto možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05, IV. ÚS 55/05, IV. ÚS 288/05).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ako aj o ďalších nárokoch uplatnených v jeho sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. februára 2011